

ISSN:2791-9617
somuncubaba

Dergisi'nin Eki'dir.

ARALIK 2023
YIL: 30 - SAYI: 278

Aile

Kudüs'e
Selam Olsun

© Nilüfer Zontul AKTAŞ

Filistin ve
Gazze Hayalimiz

© Emine Büğra YÜKSEL

Zamansız
Büyüyenler

© Raziye SAĞLAM

Mehdî

Hidâyetle Doğru Yola Erdiren (s.a.v)

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in mübarek isimlerinden biri de "Mehdî/Hidâyet Eden" idi. Peygamberler hâdî/rehberdirler, insanları doğru yola götürürler. Mutlak, hakiki ve umumi anlamda Allahu Teâlâ'nın hidâyetçi/rehber olması mukayyet, mecazi ve hususi anlamda O'ndan ayrı hidâyetçilerin bulunmasına mani değildir. Nitekim Hz. Peygamber (s.a.v.)'e hitaben; "Şüphesiz ki sen doğru bir yola hidâyet eden/iletensin." (42/Şura, 52) buyruldu. Bizim Peygamberimiz, hidâyet kandili olarak bütün âlemi aydınlattı. O'nun hidâyet ışığı kıyamete kadar bütün dünyayı aydınlatacaktır. Peygamberimiz gibi, O'nu izleyen ve örnek alan takva sahibi salih mü'minler/veliler/Allah dostları da de birer hâdî, hidâyet meşâleleri, birer rehber, birer yol göstericidirler. Yüce Allah yoldan azanları, çakanları ve yolunu kaybedenleri bunlar aracılığıyla yola getirdiğinden bunlara hidâyet vasıtaları ve sebepleri de denir. Hz. Peygamber (s.a.v.); "Allah'ım! Hidâyetle erdikten sonra kalbimi doğru yoldan saptırma!" (Ebû Davud, Edeb, 99) diye duâ ederdi. Peygamber Efendimiz (s.a.v.), Rabb'ine yönelip O'ndan istekte bulunurken, sabah akşam okuduğu duâsında şu dört hususa dikkat çekerti: "Allah'ım, Senden hidâyet, takva, iffet ve insanlara muhtaç olmayacak kadar zenginlik istiyorum." (Müslim, Zikr 72, 78) Hz. Peygamber (s.a.v.) iki Ömer'den birinin hidâyeti için duâ etmişti. İki Ömer'den biri Ömer bin Hattab, diğeri ise şimdilerde "Ebû Cehil" diye bildiğimiz kişiydi. Ömer bin Hattab, O'nun duâsının kabul edilmiş hali oldu ve Hz. Ömer (r.a.) oldu. Diğeri ise İslâm düşmanı olarak kaldı. Peygamberimiz (s.a.v.), sahabelerden Hâtip b. Ebî Beltâ'ya bir mektup vererek Mısır valisi Mukavkıs'a gönderdi. Hz. Hâtip, gece gündüz durmaksızın yol kat ederek İskenderiye'de bulunan Mukavkıs'a ulaştırdı. Vâli Mukavkıs mektubu saygı ile aldı ve kâtibine okuttu. Peygamberimiz (s.a.v.) mektubunda şöyle diyordu: "Bismillahirrahmanirrahim! Allah'ın kulu

ve Rasûlü Muhammed'den Kıpflerin lideri Mukavkıs'a! Hidâyet yoluna uyanlara selam olsun. Bundan sonra seni Allah'ın dini olan İslâm'a davet ediyorum. Müslüman ol ki selamete eresin. Müslüman ol ki Allah senin ecini ve mükâfatını iki kat versin. Şayet yetimden yüz çevirsen bütün Kıpflerin günahı senin boynuna olsun!"

Zulüm Altındaki Filistin

Filistin, zengin tarih ve misafirperverlikle şekillenmiş bir ülkedir. Ünlü şehirleri arasında Kudüs, Beytulahim, El-Halil, Eriha, Nablus, Ramallah, Gazze, Cenin, Tulkerem, Selfit, Tubas, Kalkilya, Refah ve Han Yunus bulunmaktadır. Bu mukaddes topraklar, dünyanın üç ana semavi dini için özel bir öneme sahiptir.

Filistin, tarih öncesi asırlardan itibaren farklı kültürlerin buluşma noktası olmuş ve birçok ünlü ziyaretçinin defalarca uğradığı bir ziyaret noktası hâline gelmiştir. Coğrafi konumu, Akdeniz kıyısı, Ürdün Nehri ve Afrika ile Orta Doğu arasındaki yolların kavşağında yer almasıyla dikkat çeker. Filistin'in her şehri veya beldesi, ziyaretçilere zengin tarihini ve farklı medeniyetlerin birlikteliğini hatırlatmakta iken bu güzel ülke maalesef iki aydır bombalar altında kalmış ve on binden fazla şehit vermiştir.

Filistin, bugün, ziyaretçilere sunduğu misafirperverlik, konforlu konaklama yerleri, kaliteli lokantaları, gelişmiş sanat sergileri ve diğer hizmetlerinin kalitesi ile değil mabetleri ve hastaneleri bile Siyonist İsrail'in bombaları ile yok edilmekle anılır olmuştur. Sanatçıların ürettiği eserler, el işi ürünler, turistik, tarihi, dinî mekânlar ve Filistin'in çeşitli güzellikleri bilerek yok edilmektedir. Filistin'e şimdilerde Filistin halkının mizah anlayışı, cana yakınlığı ve kültürünün aydınlık yüzü yerine üzüntü ve yas ortamı hâkim olmuştur.

Mescid-i Aksa, Harem-i Şerif olarak da bilinir ve çevresindeki Kubbetü's-Sahra Mescidi'ni de içerir. Müslümanlar için Mekke'deki Kâbe ve Medine'deki Mescid-i Nebevî'den sonra en kutsal üçüncü mekân olarak kabul edilen Mescid-i Aksa, 140.900 metrekairelik büyük bir alana sahiptir. Binanın kurşunlu kubbesi ve Halife Velid bin Abdülmelik tarafından Miladi 709-715 yılları arasında inşa edilen mescit, Eski Şehir'in beşte birini oluşturan bina, bahçe ve avlularıyla dikkat çeker. Mescidin inşası en az altı kez tekrar edilmiş ve şu anda asıl mescitten sadece az bir kısım kalmıştır.

Gazze, Miladi 636 yılında Müslümanların hâkimiyetine geçmiştir. Hz. Muhammed (s.a.v.)'in ikinci dedesi Haşim bin Abdümenaf'ın defnedildiği yer olarak ün kazanmış ve aynı zamanda İmam-ı Şafiî'nin doğum yeri olarak bilinmektedir. Selahaddin Eyyubî, 1187 yılında şehri Haçlılardan geri almış ve Eyyubî Devleti'nin bir parçası hâline getirmiştir. Gazze, Memlûklüler Dönemi'nde bölgesel bir başkent olmuş ve Osmanlı İmparatorluğu'nun 1516'da egemenliğine girmesiyle Filistin eyaletinin başkenti olarak kabul edilmiştir. Gazze, önemli bir ticaret merkezi hâline gelmiş ve Mısır, Filistin ve Arap Yarımadası arasındaki ana ticaret yolu üzerinde bir istasyon olarak öne çıkmıştır. 1918 ile 1948 yılları arasında İngiliz mandası altına alınmış, sonra 1948 ile 1967 yılları arasında Mısır'ın egemenliğine geçmiş, son olarak da 1967'de İsrail işgal güçleri tarafından tamamına yakını ele geçirilmiştir. 1995 yılında Filistin Ulusal Otoritesi'nin buraya taşınmasıyla Gazze, ikinci kez halkın hâkimiyetine geçmişse de bu günlerde maalesef büyük bir zulüm ve soykırımla karşı karşıya kalmıştır.

somuncubaba
Dergisi'nin Ekidir.
ISSN: 2791-9617

Aile Eki
Yıl: 9 Sayı: 106

Aile

ARALIK 2023 / YIL: 30 – SAYI: 278

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

İmtiyaz Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Kemal Demir

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

M. Hulûsi ERDEMİR

Yayın Editörleri

M. Nazmi DEĞİRMENÇİ

Hulusi KESKİNTEPE

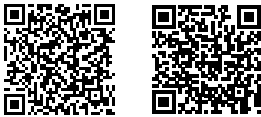
Yayın Kurulu

Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK, Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ, Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN,
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım ve Uygulama

Es- Seyyid Osman Hulûsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

Basım-Yayım-Dağıtım-Pazarlama
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık Turizm
İnşaat San. ve Ticaret A. Ş

Zaviye Mah. Hacı Hulûsi Efendi Cad.

No: 89 (44700) Darende / MALATYA

Tel: (422) 615 15 00 Faks: (422) 615 28 79

04

▶ Sümeyye Büşra YILDIZ

Gazze'de Mazlum
Çocuklar

14

▶ Nilüfer Zontul AKTAŞ

Kudüs'e Selam Olsun

Çocuklarda Din Gelişimi I

▶ Eşref BOLUKÇU

08

Her Şey Aslına Çeker

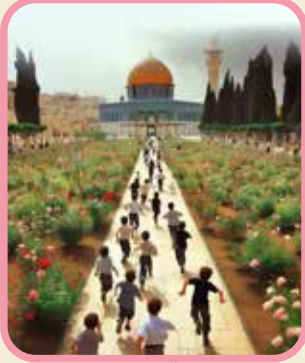
▶ Ayşe Gül PINAR

16

18

► Emine Büşra YÜKSEL

Filistin ve
Gazze Hayalimiz

24

► Raziye SAĞLAM

Zamansız Büyüyenler

28

► M. Emin KARABACAK

Filistin Konusunda Çocuklarımızı da
Duyarlı Hâle Getirmeliyiz

Atasözleri ve Deyimler

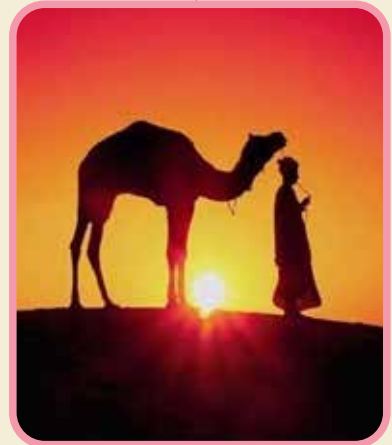
► Sait ÖZER

22

III. Ahmed'in Her Şeyi Erken
Yaşayan Kızı Fatma Sultan

► Bengisu HAYAT

26

Âsım Bin Sâbit (r.a.)

► N. Nida DURAN

31

GAZZE'DE MAZLUM ÇOCUKLAR

► Sümeyye Büşra YILDIZ

“Müslümanların idaresi altında barış yurdu olmuş Kudüs-ü Şerif ve çevresinde yaşanan bu katliamların son bulması ve bölgenin bir an önce huzura kavuşması için İslâm dünyası başta olmak üzere tüm uluslara büyük sorumluluklar düşmektedir.”

Gazze’de yaşanan zulüm ve katliamı ne yazık ki tüm dünya seyrediyor. Filistin’de öteden beri devam edegelen ve özellikle de son günlerde Gazze’de gerçekleştirilen sivillere yönelik insanlık dışı katliamlar, mazlum Filistin halkına karşı soykırıma dönüşmüştür. Her geçen gün şiddetini artırarak sivil yerleşim yerleri, ibadethane, okul, hastane, çocuk, kadın ve yaşlı ayrımı yapılmaksızın topyekûn bir halkın hunharca hedef alındığı; masum insanların tedavi, gıda, su, elektrik ve barınma gibi tüm temel insanî haklarının kasten ve insafsızca engellendiği bu insanlık dışı dramı şiddetle lanetlemek ve katliamı işleyenlere ve destekleyenlere karşı durmak her Müslüman üzerine insanî, ah-lâkî, vicdanî ve dinî bir görevdir.

Kur’ân-ı Kerim’de, sırf iman ettikleri için mü’minlere savaş açanların, onları yurtlarından çıkarmanın ve bu kimselere destek verenlerin dost edinilmesi yasaklanmış ve aksini yapanlar zalim olarak nitelenmiştir. Hz. Peygamber (s.a.v.) de bu hususta; *“Kim zulmeden tarafa destek olursa Allah’ın gazabına uğrar.”*¹ buyurarak zalimlere destek olanların da zulme ortak olduğunu ifade etmiştir.

Bu itibarla Müslümanlar başta olmak üzere, dünya kamuoyu, sorumluluğunun farkına varmalı ve sessiz kalarak bu zulümlere ortak olmamalıdır. Zulmü onaylamak veya haksızlığa göz yummak hiçbir insana yaraşmaz. Asırlardır olduğu gibi bugün de zalime karşı mazlumun, haksıza karşı haklının, insanlık dışı her türlü eyleme karşı vicdanın ve sağduyunun yanında yer almak, Müslüman olarak hepimizin vazifesidir. Kur’ân-ı Kerim iyilik ve takva konusunda yardımlaşmayı emretmekte, kötülük ve azgınlık konusunda birbirine destek vermeyi yasaklamaktadır. Buna göre, bir kimsenin zulüm altındaki Müslüman kardeşinin yanında yer alması, imkânları ölçü-

“Bölgede yaşanan vahşete daha fazla göz yumulmaması, mazlum insanların yıllardır mahrum bırakıldığı temel hak ve özgürlüklerine kavuşturulması artık zorunluluk hâline gelmiştir.”

sünde ihtiyaçlarını giderecek şekilde infakta bulunması, ona yardım ve dua etmesi dinî bir sorumluluktur. Bütün bu görevlerin yerine getirilmesi ve yaşanan zulmün ortadan kaldırılması açısından Müslümanların birlik ve beraberliğinin ne kadar önemli olduğu bir kez daha görülmüştür.

Asırlarca Müslümanların idaresi altında barış yurdu olmuş Kudüs-ü Şerif ve çevresinde yaşanan bu katliamların son bulması ve bölgenin bir an önce huzura kavuşması için İslâm dünyası başta olmak üzere tüm uluslara büyük sorumluluklar düşmektedir. Bölgede yaşanan vahşete daha fazla göz yumulmaması, mazlum insanların yıllardır mahrum bırakıldığı temel hak ve özgürlüklerine kavuşturulması ve bölgede kalıcı barışın sağ-

lanması için uluslararası kamuoyunun inisiyatif alması ve insanlık namına gerekli çabayı ortaya koyması zorunluluk hâline gelmiştir. İşte bu durumda her Müslüman üzerine düşen görevi yapmak zorundadır: “Kim bir kötülük görürse, onu eliyle değiştirsin. Şayet eliyle değiştirmeye gücü yetmezse, diliyle değiştirsin. Diliyle değiştirmeye de gücü yetmezse, kalbiyle düzeltme cihetine gitsin ki bu, imanın en zayıf derecesidir.”²

Yaşanan bu zulmü şair şöyle dile getirmiş:

Çocuklar Ölmesin Anne

Bana barışı anlat,
Özümüz, gözümüz, sözümüz sevgi olsun.
Ölümün, gözyaşının değil,
Sevincin, huzurun adı âb-ı hayat olsun
Çocuklar ölmesin anne...

Yüreğimizi acıtmasın dünya
Gönlümüze umut, kalbimize nur dolsun.
Çocuklar sevgi bulsun, kıyılmasın canlara.
Umutlar bahar olsun,
Çocuklar ölmesin anne...

Yaşamı anlat bana, sabaha kadar sürsün.

Uzun bir gece olsun, güneş doğmasın

Sabah olmasın, odamıza nur yağsın,

Barış türküsü söyleyelim,

Çocuklar ölmesin anne...

Hançer yemeyelim sırtımızdan

Maske takmasın insanlar

Haince, kahpece vurulmayalım.

Sevgiler, yüreğimize dolsun,

Savaş değil, barış olsun.

Çocuklar ölmesin anne...

Toprak kırmızı değil, yeşil olsun,

Misk gibi gelincik koksun.

Gözyaşımız dinsin,

Yuvamız huzur bulsun,

Çocuklar ölmesin anne...

Körpe bedenler, kıyılara vurmasın,

İnsanlık ölmesin,

Anneler yavrusunu bağrına bassın,

Öpsün, koklasın, yüzler gülsün.

Diller şakınsın, bülbül gibi

Kurşun sesleri yankılanmasın gökyüzünde

Şarkılar, türküler çalsın yeryüzünde,

Çocuklar ölmesin anne...

Filistin, Suriye, Irak, Arakan ağlamsın.

Doğu Türkistan yanmasın, gözyaşları akmasın,

Mahzunlar, özgürce gülsün,

Çocuklar ölmesin anne...

Dipnot

1. Ebû Dâvûd, Akdiye, 14-3598.

2. Müslim, İmân 78.

NİOLİ YAĞI

► Nesibe AYDIN

Nioli yağı, antioksidan maddeler açısından zengin, oleik asit ve stearik asit gibi sağlıklı yağları içeren ve özellikle cilt bakımında kullanılan bir yağ türüdür. Cildin nemlenmesini sağlayan ve yaşlanmasını engelleyen bir yapısı olan nioli yağı, okaliptüs ailesinden gelmektedir. Nioli yağı, benzer koku ve özelliklerden çay ağacı yağı ile karıştırılır. Nioli yağının cilde uygulama, masaj yağı olarak, solunum ve difüzyon şeklinde uygulama yöntemleri bulunur. Nioli yağının faydaları şöyle sıralanır:

Solunum sağlığını destekler: Nioli yağının solunum sağlığı üzerinde etkisi bulunur. Solunum tıkanıklığını gidermek ve genel solunum fonksiyonunu desteklemek için kullanılır. Balgam söktürücü özellikleri, solunum yollarındaki mukus ve balgamin temizlenmesine yardımcı olur. Soğuk algınlığı, öksürük veya diğer solunum yolu rahatsızlıkları olan kişiler için nioli yağı fayda sağlar.

Antiseptik özellikleri bulunur: Nioli yağı, içeriğindeki antiseptik özellikleri sayesinde yara bakımında kullanılabilir. Kesiklere ve sıyrıklara uygulandığında enfeksiyonları önleyerek iyileşme sürecini destekler. Aynı zamanda nioli yağı, cilt rahatsızlıkları ve tahrişlerine karşı etkili olur.

Cilt sağlığına iyi gelir: Nioli yağı, antiseptik ve antibakteriyel özellikleri sayesinde sivilce ve diğer cilt lekelerinin tedavisinde kullanılabilir. Ek olarak cilt hücrelerini gençleştirme özelliği sayesinde yara izlerinin görünümünün azalmasına ve daha genç bir cildin desteklenmesine yardımcı olur.

Bağışıklık sistemini uyarır: Nioli yağı, bağışıklık sistemini güçlendirici özellikleri sayesinde vücudun doğal savunmasını güçlendirir ve yaygın hastalıkların önlenmesine yardımcı olur. Bu özelliği sayesinde soğuk algınlığı ve grip gibi rahatsızlıklara karşı fayda sağlar.

Migrene ve eklem ağrılarına iyi gelir: Nioli esansiyel yağı baş ağrıları, migren ve eklem rahatsızlıkları dâhil olmak üzere, çeşitli ağrı türlerinde rahatlatma sağlamada etkilidir. Seyreltilmiş şekilde topikal olarak uygulandığında kas ağrısını ve iltihaplanmayı hafifletebilir, artrit gibi rahatsızlıklara karşı fayda sağlar.

Ayrıca direkt cilde uygulanmaması gereken nioli yağının, cilt hassasiyeti ve alerjik bir yapıya sahip olanların kullanmaması önerilir. Kızarıklık, kaşıntı, deride döküntü veya yanma gibi belirtiler görüldüğünde nioli yağının kullanımı durdurulmalıdır.

ÇOCUKLARDA DİN GELİŞİMİ

► Eşref BOLUKÇU

“Allah’a inanmak ve din, fitri olarak her insanda vardır. Her insan fitri olarak üstün bir varlığa inanma ve ona bağlanma yetisi ile doğar. Bu yetinin kişinin hayatında somutlaşması ise çocukluk döneminde ortaya çıkar. Yani din öğretimi ve eğitimi bebeklikten itibaren başlayan bir süreci kapsar.”

Gelişim döneminin özellikleri bilinmeden gerekli eğitim verilebilir mi? Gelişim döneminin özellikleri bilinmeden verilen eğitim hangi oranda ve hangi yönde etkili olur?

İnsanın hiçbir gelişim dönemi, çocukluk dönemi kadar önemli değildir. Bu dönemde kazanılan özellikler, kişinin tüm yaşamını etkiler. Fiziksel gelişim, zihinsel gelişim, konuşma gelişimi, psikolojik gelişim, sosyal gelişim, ahlaki gelişim ve inanç gelişimi gibi tüm gelişim alanlarının temeli bu dönemde atılır. Temeli atılır diyorum çünkü bu dönemde bu temeller atılmazsa ileriki yaş dönemlerinde bu temellerin atılması zor olacaktır.

Anlaşılabileceği üzere, çocukluk dönemi çok kritik bir dönemdir. Bu kritik dönemin verimli olarak geçmesi için önce anne ve babalara, daha sonra çocuğa eğitim ve öğretim veren kişilere görev düşmektedir. Buradaki en önemli nokta, çocuğun dönemsel gelişim özelliklerinin çok iyi bilinmesidir. Bu gelişim özelliklerine göre eğitim için gerekli ortamın oluşturulması ve gerekli eğitimin verilmesi önem arz eder.

İnsandaki dinî inanç kaynağı nereden gelir? Dini inanç ne zamandan beri vardır? Dinî inanç nasıl ortaya çıkar? Bu sorular çok önemlidir. Bu sorulara verilecek cevap çok basit olsa da bazı anne ve babalar ile eğitimciler bunun ya farkında değildir ya da gerçeği kabul etmemektedir.

Din, insanlığın var oluşu ile vardır. Her insan ve her toplum, bir şekilde bir şeylere inanmıştır ve inanmaktadır. Allah'a inanmak ve din, fitri olarak her insanda vardır. Her insan fitri olarak üstün bir varlığa inanma ve ona bağlanma yetisi ile doğar. Bu yetinin kişinin hayatında somutlaşması ise çocukluk döneminde ortaya çıkar. Yani din öğretimi

“Bağlanma ve güven duygularının gelişimi eksik olan çocukta sağlıklı bir kişilik oluşmayacaktır. Doğal olarak bu durum, inanç gelişimini de olumsuz etkileyecektir.”

ve eğitimi bebeklikten itibaren başlayan bir süreci kapsar.

Çocuğun üstün bir varlığa inanma yetisi 0-1 yaşında oluşur. Bu dönem, temel güvene karşı güvensizlik evresidir. Çocuğun ihtiyaçları karşılandıkça çocuk güvenmeyi öğrenir. Sevgi, beslenme ve ten teması ihtiyacı anne tarafından giderilen çocukta güven duygusu oluşur. Bu durum, sağlıklı bir kişilik için gereklidir. Bu güven oluştuğunda çocuk, anneye bağlanmayı öğrenir. İşte bu durum, aynı zamanda inanmanın da temellerini somut olarak atar. Çocukta var olan fitri din inancı, çocuğun ruhunda somutlaşmış olur.

Beslenme, sevgi ve fiziksel temas ihtiyacı karşılanmamış olan çocuk, aslında ya-

şama olumsuz başlamış olacaktır. Bağlanma ve güven duygularının gelişimi eksik olacağı için çocukta sağlıklı bir kişilik oluşmayacaktır. Doğal olarak bu durum, inanç gelişimini de olumsuz etkileyecektir.

Dini öğrenme, aslında din ile ilgili sesleri duyma ile başlar. Bebek ilk günden itibaren inanç ile ilgili sesleri duymalıdır: “Maşallah”, “bismillah”, “la ilahe illallah” gibi kelimeler sesli bir şekilde söylenmelidir.

Çocukta din gelişimi bebeklikten itibaren oluşur. Ama 3-5 yaş civarında konuşması ve sosyalleşmesi arttığı için din de somut olarak görülmeye başlar. Öğrendiklerini dile getirir. Duyduğu dinî sözleri ve din ile ilgili gördüğü davranışları taklit ederek içselleştirir. Davranışlara ve konuşmaya yansıyan dinî davranışlar, bu dönemde oluşmaya başlar. Önceleri bilinçsiz yapılan bu taklitler, zamanla yerini zihinsel ve duygusal olarak sentezlenerek ortaya konulmuş özgün bir inanca bırakır.

Çocuklar, en çok ilk çocukluk döneminde (3-6 yaş civarı) soru sorarlar. Merak duyguları gelişmiştir. Bu durum, aslında öğrenmeye olan aşklarındandır. Her konuda soru sorar ve kendine göre yorumlayıp öğrenirler.

Ben, ilk çocukluk dönemi çocuklarına küçük profesör ya da küçük bilim insanı diyorum. Çünkü bu dönemde çocuklar, çevresini anlamlandırmak için sürekli araştırma yaparlar ve öğrenmek için çok soru sorarlar. Müthiş bir öğrenme enerjileri vardır. Anne ve babaları en çok şaşırtan şey, her konuda, gördükleri her şey hakkında hatta görmedikleri hakkında soru sormalarıdır. Bu sorular Allah, inanç ve ahlaki değerlerle ilgili de olabilir. Bu sorulara verilecek olan cevaplar, çocuğun din ve Allah ile ilgili asıl öğrenmesinin temellerini oluşturacaktır. Ancak, unutulmaması gereken şey, çocuğun bu dönemde her şeyi somut olarak algılamaya çalışmasıdır.

İlk çocukluk dönemindeki soruların ve sorgulamaların bazıları bilinçsiz olabilir ancak ikinci çocukluk dönemi dediğimiz ilkökul çağı çocuklarında sorular, daha bilinçli olarak sorulur. İlkokul dönemi, ilk çocukluk dönemi özelliklerinin geliştiği, çocuğun kolay inanma özelliğinden sıyrılarak olay ve bilgiler hakkında sorgulama yaptığı daha bilinçli bir dönemdir.

(Bu konuya devam edilecektir.)

Selam ve saygılarımla...

Ölmesin Çocuklar

Bir kurşun seker çocuğa
Evvela “Anne!” der çocuk
Anne, vuruldum!
Anne sessiz yatar yanı başında
Gözleri açık ve nefessiz
Anne, vuruldum der çocuk
Ve tutar ellerinden annesinin
Düşer elinden elleri
Anne ölü, yavru yaralı!
Tut, neresinden tutarsan
Dram, yürekler acısı!
Adına savaş de katliam de
Ne dersen de!
Ben oturtamadım bir yere
Olmaz böyle savaş
İnsanlık ölmüş, merhamet ölmüş
Düpedüz soykırımı bu
Gazze’yi tüketmek gayeleri
Ey insanoğlu!
Dünyanın neresinde olursan ol
İnsan ol, doğduğun gibi temiz kal

Kirletme ruhunu
Vahşileşme, çıkma insanlıktan
Dünya herkese yeter
Bil ki ölümlüsün, öleceksin!
Sana kalmayacak dünyayı kana bulama
Huzur vermezsen huzur bulamazsın
Bir de öbür taraf var
Yaradan’a hesap vermek gibi
İnansan da inanmasan da
Hesap vereceksin
Sen cehennemi o gün göreceksin
Bitir bu zulmü, ölmesin çocuklar
Ölmesin yavrucaklar

Rabia BARIŞ

ZULMÜ ALKIŞLAYAMAM

► H. İKLİL ABBASOĞLU

“Bir Müslüman, elimizden ne gelir, dememelidir. Gazze’de Nemrut’un ateşi var. Bizler de ateşe su taşıyan karınca misalince, kardeşlerimize destek olup Allah’a duâ ile niyaz edip tepki göstererek safımızı belli etmeliyiz.”

Bir yanda kıyım, kıyıcılık, eziyet, acımasızlık, işkence, vahşet, soykırım, merhametsizlik, insanî değerleri yitirmişlik... Diğer yanda ise kan, gözyaşı, teslimiyet, dua ve yalnızca acı... Bunlar literatürde ve insan zihninde bulunan kelimelerden faydalanarak söyleyebildiğimiz yalnızca beş on kelimeden birkaçı. Okunduğu kadar kolay olmayan bu vahşeti hangi alıntıya denk düşürüp anlatabiliriz, bilinmez. Tek bildiğimiz; onlara yapılan zulmün bizim yürek yangını-mız olduğudur.

Zulüm kelimesi, Türk Dil Kurumuna göre, “zorbalık etmek, hak ve adalete aykırı davranmak” anlamına gelir. Kullanımı daha öncesinde sözlü olarak veya günlük hayatta yaygın olsa da yazılı olarak zulüm kelimesinin kullanıldığı, tarihte bilinen ilk kaynak Mukaddimetü'l-Edeb'dir. 1300 yılından önce yazılmış olan bu eserde, zulüm kelimesi “haksızlık, zorbalık” anlamlarında kullanılmıştır.

Zulüm, gücü elinde bulunduran bir kimsenin kanunlara ve vicdana aykırı bir şekilde yapmış olduğu eziyet ve acımasızlıktır. Zalim ise zulmeden kişiye denir. Bir de mazlum vardır ki o da zulme ve haksızlığa uğramış, hakkı gasbedilmiş, ezilmiş kimselere denir. Peki, zalim ve mazlumdaki biri değilse, kişi kimdir? Buna seyirci kalana ne denir? Zulmü izleyen ve şahit olan bizler, bu zulmün neresindeyiz? Vicdanımız sızlar mı hiç o suyu içerken? Karının doyarken, aç ölen gelir mi aklına? Zalim de değilsin mazlum da... O zaman, safını belli etmelisin mutlaka... Kemal Sayar, Yavaşla adlı kitabında şöyle söylüyor: “Öte diyarlarda zulüm görenler için dua et, eylemde bulun, yüreğinde acılarını hisset. Dünyanı genişlet.” Bu alıntıdan da yola çıkarak diyebiliriz ki zalimliğe seyirci olana, zulüm karşısında sessizlik yakışmaz. Zulmün karşısında susan da zalim sayılmaz mıdır? Bu vahşete karşı, Hz. İbra-

him ateşe atıldığında ona su taşıyan karınca gibi elimizden geldiğince, gücümüz yettiğince, karınca misalince destek olmamız şarttır.

Mevzubahis olan kıssa da şöyle: Nemrut, azgınlığının önünde bir engel olarak gördüğü Hazreti İbrahim'i ateşe atarak cezalandırmak ister. Meydanın ortasına dev bir ateş yaktırır. Ateşi gören canlıların tümü etrafa kaçar. Ancak bir karınca, ağzında bir damla suyla devasa ateşe doğru telaşla ilerlemektedir. Onu gören bir başka karınca; “Nereye böyle telaşla?” diye sorar. Karınca, “Duymadın mı, Hazreti İbrahim'i ateşe atacaktıymış Nemrut.” deyince, diğer karınca alaycı bir ifadeyle, “Ateşi görmedin herhalde. Kocaman bir ateş. Kaçmaktan başka çare yok. Ağzındaki bu bir damla suyla mı o ateşi söndüreceksin?” der. Bunun üzerine, su taşıyan karınca, “Hiç olmazsa tarafımız belli olsun.” diye karşılık verir. Bir Müslüman, elimizden ne gelir, dememelidir. Gazze’de Nemrut’un ateşi var. Bizler de ateşe su taşıyan karınca misalince, kardeşlerimize destek olup Allah’a duâ ile niyaz edip tepki göstererek safımızı belli etmeliyiz. Hadisi şerifte buyruluyor ki; *“Mü’minler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar.”*

Mü’minler fert ve cemiyet olarak acılardan, ıstıraplardan ve hastalıklardan kurtulmak için, İslâm’ın sunduğu reçetelere bağlı kalmalıdır. Dolayısıyla ayet ve hadisler böylesi bir durum karşısında neler yapmamız gerektiğini aslında bize çok açık bir şekilde aktarmaktadır. Konuyla alakalı bir başka hadiste buyrulduğu gibi; *“Bir kötülük gördüğünüz zaman elinizle, gücünüz yetmezse dilinizle, ona da gücünüz yetmezse kalben buğzediniz.”*

KUDÜS'E SELAM OLSUN

► Nilüfer Zontul AKTAŞ

“Filistin’de çocuklar, analar bir katliama maruz kalırken kalemim yazmaya utanıyor. Gözyaşlarım kan rengi, yüreğim acıdan bir yumak...”

Şiirler yazdım sana, aydınlık resmine bakıp ve içinde göveren çocuklarına filiz filiz...

Çağlının sürgünlerinden renklendim, dirildim. Her damla büyüttü beni senin göğsünde. Yandı yüreğim kan rengi güllerinin tavisında, sonra dürüldü yaprak yaprak...

Ah Kudüs! Şahitliğim ki şehitlerinden aldığı sevdadandı, ömrüm ki iki parmak ara-

sında tuttuğum gül mesabesinde olmalıydı ve ölüm ki gülü tutarken parmaklarımın mesafesi kadardı hep...

Sen gül'dün Kudüs ve güldün rüyalarım-da, yazılarımda hep bana...

Ölümü aşk kılan duruşun ve sana yakın olanların soylu direnişi idi ruhuma satır satır akan...

İnsan susarsa sesinin aktığı bir kap vardır, dolarsa da işte akar bazen mürekkebiyle, kurutmak istemez, akar...

Hayalini rüyama saran, özlemini gözyaşıma nakşeden Yüce Rabb'ime hamdolsun ki sana seslenebiliyorum mahzun Kudüs! Dua dua, yakarış yakarış sesleniyorum.

Yüreğime bir bebek gibi şefkatimle sarıldığımdın, sinemde bir vuslatı beklerken ateş misali yanandın ah Kudüs!

Yaşlar büyürken gözlerimde her birinde sen oluyorum, senden oluyorum, camdan fanusa nakşolmuş bir kuş sessizliğinde yaralı... Aralanırken yaralarım, kanarken katbekat sen oluyorum, sence oluyorum.

Özlüyorum seni... Cemreleri alıp bağrıma, susturulan ezanlarını sesime, seni de adımlarıma katarak sana gelmek... Özlemini nefesime ekliyorum derinden der'ince...

Cözyaşı sular mı bahar değmiş toprağı, kurutur mu yoksa tuzu? Ağlasam yeşerir mi dalların, bağışlar mı acep beni ah Kudüs!

Kim gösterebilirdi ki kalbimdeki heyecanı, sonra mecalsizliği? Seni her okudukça, seni her gördükçe utandım kendimden ve sonra güçlendim tekrar tekrar, ey Kudüs!

Dikenler ayağımı acıtsa da kaç vakit örülürdü ki bu acıyla, ben ıstırap gemilerini

Hakk'a âşık olalı beri yakmıştım ve sana açılan yollar için dikenleri gül saymıştım.

Senden uzaktayım, sadece bedenem. Hangi yorgun akşamlar bir nefes üflerdi de sükût çökerdi gök kubbene? Hangi yorgun akşamlardı ki gözlerine çaldığı sürmenin harelerinde uyku karıştırırdı? Sessizleşirdin. Bizim sessizliğimize kırgın mısın, ah Kudüs!

Aydınlığa bakan geceleri sevdik biz Kudüs, ruhundaki aydınlığı da...

Nun'da nokta misali al bizi kucağına... Doğrulalım beraber, sımsıkı ketum bir mim sıcaklığı sonra. Bir meltem inşirahı yayılsın dalga dalga mü'minlerin birliğinden o vakit. Selahattinler kucaklasın ışığımızı. Zehirli tüm buselerin sarhoşluğunu atıp gönlümüzden, sana gelelim ufukla ey Kudüs; sen sevin, biz bayram edelim...

Gelmeliydi ruhum sana, çıkmalıydı gecenin kalbinde kıyama durur gibi.

Ağrılarımı bastırarak çıkmalıydın kalbimin burçlarına sen de. Dizilen gözyaşıma tespih tanesi, adımlarım kavuşmak için yakarış, karış karış toprağın yüklendiğim özlem...

Acın kadar özlemim var, yaraların kadar ısıtılabım, gölgelerin kadar karanlığım, güneşlerin kadar aydınlığım. Çıkmalıydım ben de senin kalbine, Miraç'a varır gibi. Savruluşlarımı yürüyüşe çeviren adımlarla gelmeliydim sana. Yıldızlar ayak izim olmalıydı, güneşe götüren beni. Teslim etme, ne kendini ne bizi yorgun akşamlara.

Dur, bekle! Tüm ihtişamınla, tüm sabrınla bekle, geliyoruz artık. Hem de koşarak... Zulme boyun eğmek zilletti. Sana varamamak, ruha külfetti.

Geliyorum, ey Kudüs! Kokundan alacağlarım, sana vereceklerim var; vesselam...

HER ŞEY ASLINA ÇEKER

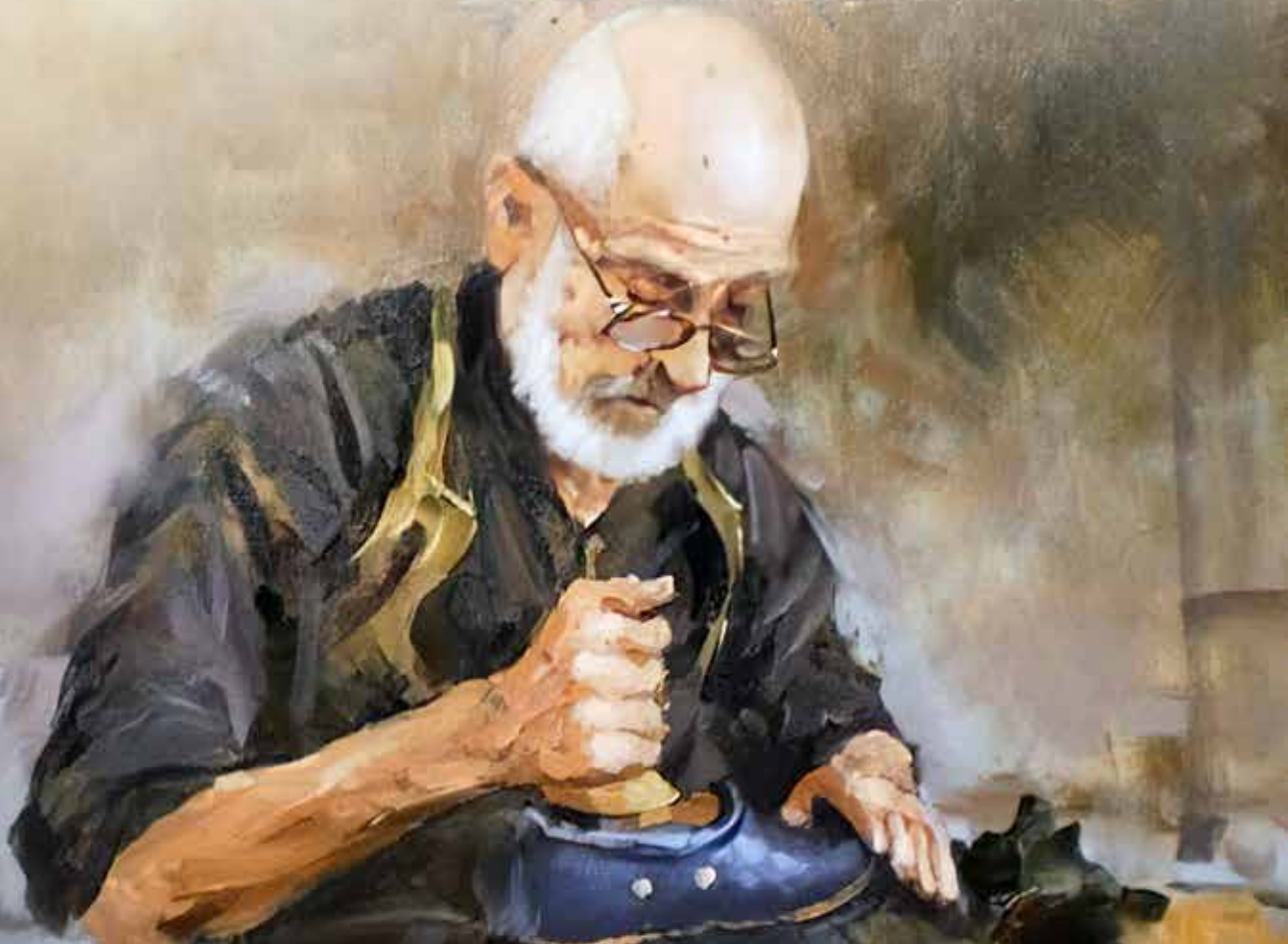
► Ayşe Gl PINAR

Bir padişah, Hızır'ı görmek istiyordu.
Bir gün bunun için tellallar çağırttı:

- Kim bana Hızır'ı gösterirse onu
armağanlara boğacağım, dedi.

Birçok oğlu olan fakir bir adam, bu iőe ta-
lip oldu. Karısına dedi ki:

- Hanım, ben padişaha Hızır'ı bulacağımı
söyleyip ondan kırk gün müsaade alacağım.
Bu kırk gün için padiőahtan size mrnz
boyunca yetecek yiyecek, içecek ve mcev-
herat alırım. Kırk günün sonunda Hızır'ı bu-
lamayacağım için benim kellem gider, ama
siz rahat edersiniz.

Adamın karısı, kanaatkâr biriydi:

- Efendi, biz nasıl olsa alıştık böyle kıt kanaat geçinmeye. Bundan sonra da idare ederiz. Vazgeç bu tehlikeli işten, dedi.

Ama adam niyetinden vazgeçmedi, aklına koymuştu bir kere. Padişaha gidip Hızır'ı bulacağını söyledi. Bunun için kırk gün izin istedi. Hızır'ı bulmak için koşuşturacağı kırk gün zarfında ailesinin geçimi için sarayın ambarından çoluk çocuğuna ömür boyu yetecek yiyecek, içecek ve mücevherat aldı. Bunları evine teslim edip kırk gün ortalıktan kayboldu. Kırk günün bitiminde padişahın huzuruna çıkıp her şeyi itiraf etti:

- Padişahım, benim aslında Hızır'ı falan bulacağım yoktu. Biz, ailece sıkıntı çekiyorduk. Hızır'ı bulacağım diye sizden dünyalık almak istedim. Ben ölsem de hiç olmazsa çoluk çocuğum ömürleri boyunca rahat ederler, dedi.

Padişah buna çok kızdı:

- Padişahı kandırmanın cezasını hayatınla ödeyeceğini hiç düşünmedin mi, diye bağırdı.

Adam da her şeyi göze aldığını söyledi. Bunun üzerine padişah, yanında bulunan üç veziriyle görüş alışverişinde bulundu.

Birinci vezire sordu:

- Padişahı kandıran bu adama ne ceza verelim?

- Efendimiz, bu adamın boğazını keselim; etini parçalayıp çengellere asalım.

Bu sırada peyda olan nuranî bir genç, vezirin sözleri üzerine şöyle dedi:

- Küllü şeyin yerciu ila aslihi.

Padişah, ikinci vezirine sordu:

- Bu adama ne ceza verelim?

- Hükümdarım, bu adamın derisini yüzüp içine saman dolduralım.

Biraz önce ansızın ortaya çıkan o nuranî genç yine:

- Küllü şeyin yerciu ila aslihi, dedi.

Padişah, üçüncü vezire sordu:

- Ey vezirim, sen ne dersin; beni kandıran bu adama ne ceza verelim?

- Padişahım, bana göre, bu adamı affedin. Size yakışan, sizden beklenen budur. Bu adam, önemli bir suç işledi ama sanıldığı kadar da kötü biri değil. Çünkü çoluk çocuğunun rahatı için kendini feda edebilecek kadar da iyi yürekli.

Nuranî genç, yine söze karıştı:

- Küllü şeyin yerciu ila aslihi.

Bu defa padişah, o çocuğa yöneldi:

- Sen de kimsin? İkide bir tekrarladığın o laf ne demektir?

Genç şöyle cevap verdi:

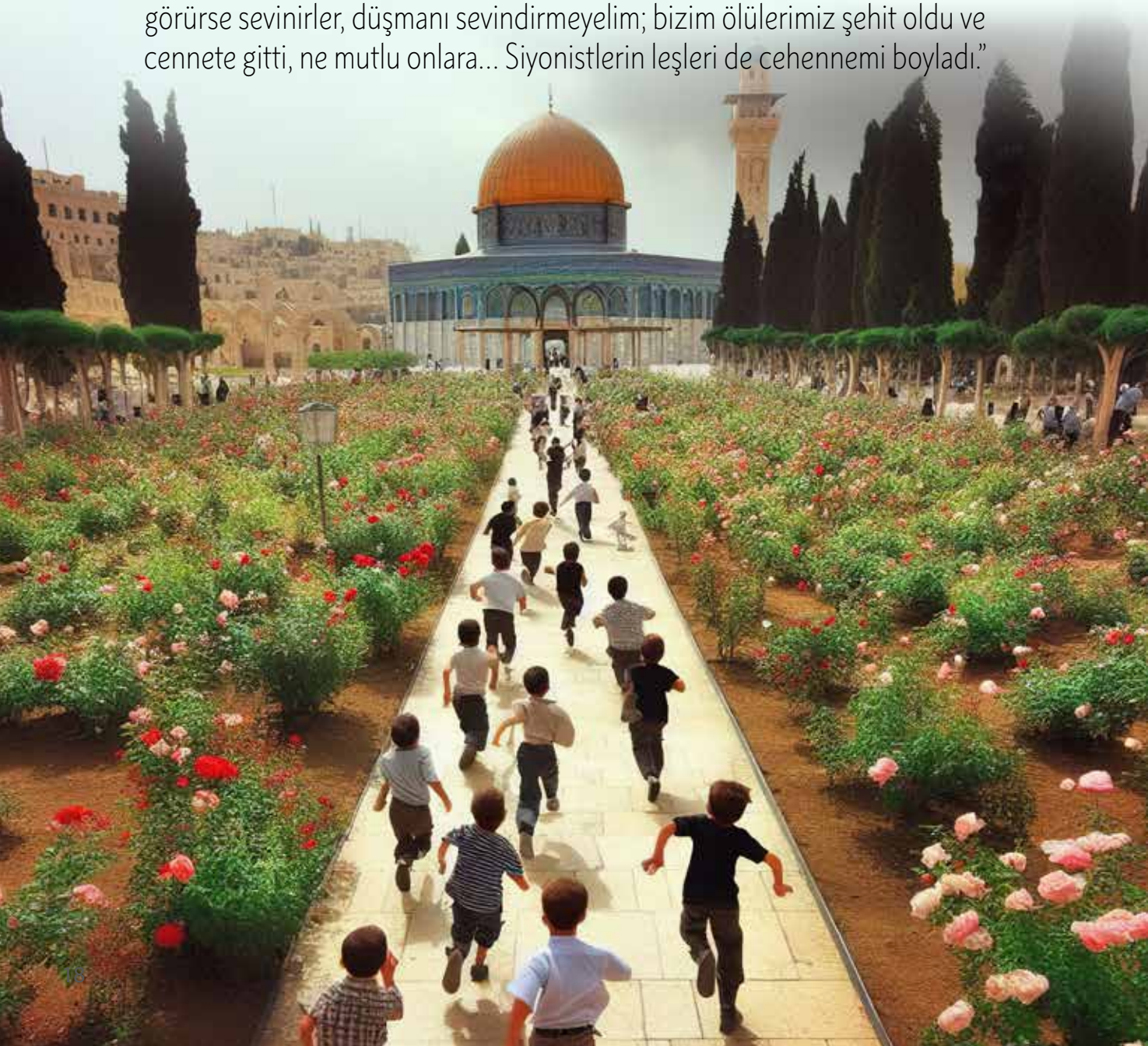
- Senin birinci vezirinin babası kasaptı. Onun için kesmekten, etini çengellere asmaktan bahsetti. Yani aslını gösterdi. İkinci vezirinin babası yorgancı idi. Yorgan yastık, yatak yüzlerine yün, pamuk doldururdu. O da babasına çekti. Üçüncü vezirinin ise babası da vezirdi. O da soyuna çekti, büyüklüğünü gösterdi. Benim söylediğim söz, "Herkes aslına çeker." demektir.

Vezir istersen (üçüncü veziri göstererek) işte vezir, Hızır istersen (kendini göstererek) işte Hızır; bu adamı mahcup etmemek için sana göründüm, dedi ve kayboldu.

FİLİSTİN VE GAZZE HAYALİMİZ

► Emine Büşra YÜKSEL

“Ağlama kızım! Bak, biz ağlıyor muyuz? Siyonistler bizim ağladığımızı görürse sevinirler, düşmanı sevindirmeyelim; bizim ölülerimiz şehit oldu ve cennete gitti, ne mutlu onlara... Siyonistlerin leşleri de cehennemi boyladı.”

Bu yazıyı, Filistin ve Gazze’de yaşanan vahşetin sona erdiğini görmek umuduyla ve kurduğum hayalin dua yerine geçmesi dileğiyle yazıyorum.

2028 yılının sonbahar aylarıydı. Ailece Kudüs-Gazze bağlantılı umre yolculuğuna çıkmıştık. Tercih ettiğimiz tur şirketi, kiblemiz Kâbe’de tavaf etmeden önce ilk kiblemiz Kudüs’te üç, Gazze’de de üç gün kalacak şekilde seyahat programı yapmıştı. Vahyin merkezine yapacağımız yolculuk kadar dünya tarihinin merkezi olan Kudüs’e yapacağımız ziyaret de bizi heyecanlandırıyordu. Çok değil, beş sene önce, 2023 yılında zalim ve mel’un İsrail’in Gazze’de yaptığı soykırım daha dün gibi aklımızdaydı.

2023 soykırımından sonra birçok ülke, terör devleti İsrail’e yaptırım uygulamış, İsrail menşeli ürünler boykot edilmiş, ekonomisi çöküntüye uğramıştı. İsrail Devleti, Filistinlilere saldırmayı bırakın, kendi iç güvenliğini sağlamakta bile zorlanıyordu. ABD yardımları da kendilerini toparlamaya yetmiyordu. Bu sebeple olmalı ki birçok İsrail vatandaşı Avrupa ve ABD’ye göç ettiği için İsrail’in nüfusu üç milyona kadar düşmüştü. Bu süreçte Filistin, bağımsız bir devlet olarak tanınmış; yeraltı kaynakları, turizm gelirleri ve İsrail’den aldığı savaş tazminatı ile kendini toparlamış, savaşın yıkıcı izlerini büyük oranda silmişti.

Biz, başkent Kudüs’te, Türkiye Büyükelçiliği yakınındaki Ebu Ubeyde Oteli’nde kalıyorduk. Sabah namazını Mescid-i Aksa’da kılmak için erkenden kalkmıştık. Babü’r-Rahme kapısından girdik. Namazımızı eda ettikten sonra, rehberimiz bizi Mescid-i Aksa’da gezdirdi. O anda, Mescid-i Aksa hakkında yanlış bilinen birçok hususu öğrenmiş olduk. Mescid-i Aksa’nın sadece namaz kılınan yer olmadığını, Kubbetü’s-Sahra’nın da içinde

“Yetim çocuklardan savaşta kolunu, bacağını, gözünü kaybettiği için engelli duruma düşenler de dikkat çekiyordu. Fakat moralleri yüksekti.”

bulunduğu geniş bir alana Mescid-i Aksa denildiğini, altın renkli kubbenin Mescid-i Aksa olmadığını, burasının Peygamberimiz (s.a.v.)’in Mirac’a çıktığı nokta olduğunu, buraya Kubbetü’s-Sahra denildiğini ve buranın dünyanın merkezi kabul edildiğini öğrendik. Rehberimiz, alandaki Osmanlı eserlerini ve ne anlama geldiğini tek tek anlattı.

Kudüs ziyaretimizin ilk gününde, kahvaltıdan sonra Zeytindağı’na çıktık. Buradan Kudüs’ü kuş bakışı temaşa ettik, Davud (a.s.)’in kabrini ziyaret ettik. Yahudiler, kendilerini kurtaracak olan Mesih’in buraya ineceğine inanıyormuş, söylentilere göre sırat köprüsü de burada kurulacaktı. Hz. İsa da son günlerini burada geçirmiş. Buradan Batı Şeria bölgesinde yer alan Beytüllahim şehrine geçtik ve Hz. İsa’nın doğduğu yeri ve diğer önemli tarihî yerleri gezdik. Ertesi gün de palmiye ağaçları ve çiçekleriyle ünlü Eriha şehrine ve Nablus’a gittik. Gittiğimiz her yerde, bir kısmı harabe hâlde olan Osmanlı eserlerine rastladık.

11. yüzyılda, 1071 yılında, Selçuklu Emiri Atsız’ın Kudüs’ü fethi ile bölgede Türk idaresi başladı. Selahaddin-i Eyyûbî, 1187 yılında Haçlılarla yaptığı Hittin Savaşı’nda Haçlıları yenerek kutsal şehir Kudüs’ü bir kez daha Haçlılardan kurtardı. Bundan sonra Filistin toprakları Memlûklüler ve son olarak da uzun süre, 20. yüzyılın başlarına kadar, Osmanlıların idaresinde kaldı. Burayı 700 küsur yıl Türkler idare etti ve Müslüman, Hristiyan ve Yahudiler barış ve huzur içinde

yaşadılar. 1915 yılından itibaren İngilizlerin Filistin'i işgal etmesi ve Osmanlı'nın bölgedeki savaşlarda yenilmesi sonucu, 1918 yılında, tamamen çekilmek zorunda kaldılar. Ondan sonra Filistin huzura hasret kaldı. Rehberimiz, bölgeyi gezerken tarihî yerleri ve olayları detaylı olarak anlatırken bir yandan atalarımızın buralarda yaptığı hizmetlerle gururlandık diğer yandan da son 80 yılda yaşananları hatırladıkça üzüldük, gözyaşlarımızı tutamadık.

Kudüs'teki süremiz dolduktan sonra Gazze'ye geçtik. Gazze kısa sürede toparlanmış, mamur bir şehir hâline gelmiş. Gazze'de kendimizi asla yabancı gibi hissetmedik. Sık sık Türk firmalarına ve Türk bayrağına rastlıyorduk. Bazı sokaklarda ve dükkânlarda Cumhurbaşkanımızın ve II. Abdülhamit'in resimlerini görmek bizi şaşırtmıyordu. Gazzeliler Türk olduğumuzu anladıklarında bize büyük ilgi gösteriyorlardı ve yemek yediğimiz yerlerde, hediyelik eşya aldığımız dükkânlarda esnaf bizden para almak istemiyordu.

Gazze'de Türkiye tarafından açılan ve yönetilen yetimleryurdunu, yaşlı ve kimsesizler yurdunu ziyaret ettik. Burada beş yıl önce

yaşanmış trajedileri dinlerken gözyaşlarımız sel oldu. Her şahsın acı hikâyelerine tanık olduk. Kimi annesini kimi babasını kimi evlatlarını kimi de tüm ailesini kaybetmiş. Yetim çocuklardan savaşta kolunu, bacağını, gözünü kaybettiği için engelli duruma düşenler de dikkat çekiyordu. Fakat moralleri yüksekti. Yakın geçmişte kahramanca savaşarak ülkelerini Siyonistlerden kurtarmış olmanın haklı gururunu yaşıyorlardı. Benim ağladığımı gören, 2023 Savaşı'nda (Onlar İkinci Nekbe diyorlar.) bütün ailesi şehit olmuş yaşlı bir teyze, "Ağlama kızım! Bak, biz ağlıyor muyuz? Siyonistler bizim ağladığımızı görürse sevinirler, düşmanı sevindirmeyelim; bizim ölülerimiz şehit oldu ve cennete gitti, ne mutlu onlara... Siyonistlerin leşleri de cehennemi boyladı." dedi.

Gazze gezimiz esnasında, ilahiyatta öğrendiğim Arapça ile, fırsat buldukça çocuklarla, genç kızlarla, yaşlılarla konuşmaya ve dertleşmeye çalışıyordum. Onlar da birlikte hatıra fotoğrafı çekilmek istiyordu. Görüştüğümüz kişiler, Gazze'de vefat edenlerin açıklanan rakamlardan daha yüksek olduğunu, binlerce kayıp olduğunu ve akıbetlerinin bilinmediğini söylüyordu. Beş yıl önceki savaşta bombalanan bazı binaların enkazı hâlâ duruyordu. Gelecek nesillere ibret olsun diye bilerek kaldırmamışlar. Gazze seyahatimizde, Gazze'nin toparlanarak güzel ve mamur bir bölge hâline gelmesine sevinsek de yaşanan acıların hâlâ taze olduğunu görmenin hüznü ağır basmıştı.

Üç günlük hüznün dolu Gazze seyahatimizden sonra otobüsle Medine'ye doğru yol almaya başladık. Kâbe'yi ziyaret ettiğimde kendi günahlarıma tevbe ederken, beş yıl önce Filistin'de yaşanan mezalime bedduadan başka bir şey yapamadığım için de ayrıca tevbe etmeye karar verdim.

Görsün

Gecelerde secde et sadece Allâh görsün
Gönlün arş-ı âlâyı seyreden ervâh görsün

Alnın arza nur versin dilindeki tesbihten
Gökler nurla başlayan ulvî bir sabah görsün

Kulluğun şâhikası secdede gizli gönül
Melekler huşû ile yükselen bin âh görsün

Toplansın cümle yıldız âhların etrafında
Arzdan arşa yükselen mübarek bir râh görsün

Bâd-ı sabâ çevrende tavaf etsin her seher
Seni cümle varlıktan makbul nazargâh görsün

Ezanları karşıla Lafza-i Celâl ile
Secdeyi bütün mahluk yegâne felâh görsün

Kul ol Kâfî Allah'a Rasûl'ünün izinde
İns ü cin şeytanları elemle eyvâh görsün

Ekrem KAFTAN

ATASÖZLERİ VE DEYİMLER

► Sait ÖZER

Yayınevi: Diyanet İşleri Başkanlığı

Yayın yeri ve yılı: Ankara/2020

Sayfa sayısı: 231 Yaş aralığı: 14+

İşlenen konular: iyilik, ahlak, gençlik, sabır, öfke, dostluk...

Anlamlı bir atasözümüz var: Atalar sözü / Sözlerin özü. Yaşanmışlıkların biriktirdiği tecrübeler, tecrübelerin kelimelere, cümlelere yansması ve kuşaktan kuşağa aktarılması... İfade ettiği anlamın/hakikatin %100 isabetli olması... Mutlaka kulak verilmesi gereken, onun da ötesinde hayat düsturu halinde uyulması/ uygulanması elzem olan atasözlerimiz, deyimlerimiz...

Bir milleti tanımanın sanırım en isabetli yolu, o milletin atasözlerini/deyimlerini öğrenmek olmalıdır. Zira atasözleri ve deyimler; bir milletin zaman, mekân, hayat telakkisi, gelenekleri, kültürü -kısacası- dünyevî ve uhrevî tüm varlığına dönük zenginlikleridir. Unutmadan, şunu da hemen ilave edelim: Atasözleri ve deyimler, aynı zamanda dil hazineleridir; hem öğrenilmesi kolaydır hem de barındırdığı kelimeler ve bu kelimelerin anlamlarıyla ana dile hizmet eder.

Gelenekli bir millet olan Türkler, ecdadına büyük değer verdiği gibi, onların sözlerine de elbette değer vermiştir ve verecektir. "Hikmet" adı verilen, halkın irfanına dayanan sözlerin, şairlerin geçmişi tarihimize kadar eskilere dayanır. Bu hikmetli sözlerin derlenip toparlanması (atasözleri olarak) Tanzimat Dönemi'nde İbrahim Şinasi (1926-1971) ile olmuştur. Şinasi, yarım kalan ve daha sonra Ebuzziya Tevfik (1849-1913) tarafından tamamlanan bu çalışmasına, Durub-u Emsâl-i Osmaniye adını vermiştir. Daha sonraları çok sayıda atasözü ve deyim derlemesi ve tasnifi yapılmıştır. Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından hazırlanan ve bizim de sizlere tanıtmaya çalışacağımız Atasözleri ve Deyimler adlı kitap da böyle bir gayretin neticesinde ortaya çıkmış.

Kitabın içeriğine bakacak olursak Takdim, Kayserili yazar-şair Bekir Oğuzbaşaran tara-

fından kaleme alınan Atasözlerimiz başlıklı giriş yazısı ve deneme, sohbet tarzında yazılan atasözleri ve deyimlerimizle ilgili altmış bir yazı kitabın içeriğini oluşturuyor. Takdim bölümünde, kitabın oluşturulması ile ilgili şunlar söyleniyor: "Kültürel kimliğimizi korumak ve dil zenginliğimizi gelecek kuşaklara aktarmak amacıyla Diyanet İşleri Başkanlığı olarak, atalarımızdan aldığımız emanetin sorumluluğuyla, atasözleri ve deyimlerimizden bir kısmını kitaplaştırmayı hedefledik. Bu bağlamda, Diyanet Avrupa dergisindeki kıymetli yazarlarımızın yazıları derlenerek okuyucularımızın istifadesine sunulmuştur."

Ben, Atasözleri ve Deyimler adlı derlemenden kendi adıma çok şey öğrendim. Mesela Hay'dan gelen Hû'ya gider sözünün bir ayetin neredeyse bire bir tercümesi olduğunu... Bu cümle, Bakara Sûresi'nin 156. ayetinde şu şekilde yer alıyormuş: "Biz, Allah'tan geldik ve yine ona döneceğiz." Sadece bu örnek değil, kitapta onlarca ayet ve hadis zikrediliyor; atasözlerimiz ve deyimlerimizin ayet ve hadislerle bağlantısı üzerinde duruluyor. Yine konunun daha iyi anlaşılması için şairlerimizin şiirlerine de yer veriliyor ki bu durum yazıların okunmasını ve akılda kalmasını kolaylaştırıyor. Kitaptan özellikle öğrencilerin yararlanabileceğini, bu kitabın onlar için bir kaynak kitap olabileceğini söylemek istiyorum. Öğrenciler, hem atasözleri ve deyimlerin ihtiva ettiği mana doğrultusunda bir yazı nasıl oluşturulabilir, bunu görecektir ve derslerinde kullanabilecek hem de yukarıda vurguladığımız gibi ayet, hadis ve şiirlerle atasözlerimizi ve deyimlerimizi daha yakından tanımış olacaklardır.

ZAMANSIZ BÜYÜYENLER

▶ Raziye SAĞLAM

“Filistinli çocuklar, eğer hayatta kalabildilerse, gözlerinin önünde anne ve babalarını kaybetmenin, yıkılan evlerinin altında kalmanın, eğer kurtarılabildilerse, bilmedikleri tanımadıkları insanların arasında yokluk ve çaresizlikle baş edebilmenin savaşını veriyorlar. Tüm bu felaketler öyle büyük bir acı yüklüyor ki minicik kalplerine, maalesef çocuk olmadan büyümek zorunda kalıyorlar.”

Bu yazıyı hazırladığım günlerde, İsrail yoğun bir şekilde Filistinlilerin üzerine bomba yağdırıyordu. Hastaneleri, sivilleri taşıyan konvoyları, mültecilerin kaldığı kampları ve bulunduğu her yeri bombalıyor ve kadın, çocuk, bebek, hasta demeden bütün halka büyük bir soykırım uyguluyordu. Son gelen haberlere göre, şehit sayısı -yarısı çocuk olmak üzere- dokuz bine, yaralı sayısı otuz beş bine ulaşmıştı. Tabii bunlar gerçek rakamlar mı yoksa söylenenden çok daha fazla bir kayıp mı var, o da ayrı bir konu. Bu zamana kadar atılan bombaların gücünün Amerika'nın Hiroşima ve Nagazaki'ye attığı atom bombasından çok daha fazla olduğu gelen haberler arasında.

Sosyal medyada kan içinde ağlayan çocukların korku dolu gözleri yer alırken bizler maalesef dua etmekten başka bir şey yapamamanın derin acısını yaşıyoruz. Filistin'deki çocuklar senelerdir savaş ve onun getirdiği bir mahrumiyetin içindeler. Bu çocuklar, eğer hayatta kalabildilerse, gözlerinin önünde anne ve babalarını kaybetmenin, yıkılan evlerinin altında kalmanın, eğer kurtarılabilirse, bilmedikleri tanımadıkları insanların arasında yokluk ve çaresizlikle baş edebilmenin savaşını veriyorlar. Tüm bu felaketler öyle büyük bir acı yüklüyor ki minicik kalplerine, maalesef çocuk olmadan büyümek zorunda kalıyorlar.

Yapılan istatistiklerde, son on yılda yapılan savaşlarda milyonlarca çocuğun öldüğü ve ölenlerin en az üç dört katı kadar çocuğun da sakat kaldığı belirtiliyor. Tabii bunun yanı sıra milyonlarca çocuk evsiz kaldı ve çeşitli istismara uğradı. Bunun suçu, vebali yapanlar kadar sessiz kalan ya da bu zulmü destekleyen devletlerin ve halklarının da üzerinedir. İnsan hak ve özgürlükleri denince mangalda kül bırakmazlar ve hatta bunu

öne sürerek başkalarının iç işlerine karışmayı bile göze alırlar ama konu Müslümanlar olunca bir anda kör, sağır ve dilsiz olurlar.

İsrail istihbaratının hazırladığı rapora göre, plan iki bin üç yüz Filistinliyi Sina Çölü'ne sürmekmiş. Yaptıkları bu zulme şaşırıyoruz. Çünkü Kur'an-ı Kerim'de birçok ayette Yahudilerin Allah'ın emirlerine muhalefet edip yeryüzünde karışıklık çıkaran zalimlerden oldukları anlatılır. Hazreti Zekeriya, Hazreti Yahya (a.s.) gibi onlarca peygamberi katlettikleri, tarihî kaynaklarda yazan bir gerçektir.

Dualarımız, başta Filistin halkı olmak üzere, zalimlerin zulmüne maruz kalan tüm mazlumlara için. Allah El-Müntakim (c.c.)'dir ve zerre kadar haksızlık kimsenin yanına kalmaz.

III. AHMED'İN HER ŞEYİ ERKEN YAŞAYAN KIZI FATMA SULTAN

► Bengisu HAYAT

Sultan III. Ahmed'in başkadını Emetullah Kadın'dan dünyaya gelen ilk kızıdır. III. Ahmed'in gözünün nuru, "kerime-i mükerremesi" ve "sultan-ı âl-i şanı" idi. 22 Eylül 1704 tarihinde doğdu. Babası tarafından Silâhdar Ali Paşa ile evlendirildi. Ali Paşa, izdivacı başlangıçta istemedi; ancak Padişah III. Ahmed'in ısrarını da geri çeviremedi. Nişan, 11 Mayıs, nikâh 13 Mayıs 1709 tarihinde gerçekleşti. 16 Mayıs 1709'a kadar saraydaki kutlamalar devam etti. Değerli takılardan ve giysilerden, iki gümüş nahıl (ağaç market) ile 120 tabla şeker ve 2 şeker bahçesinden oluşan nişan takımı saraya getirildi. İstanbul'daki çarşılar süslendi; Fatma Sultan için top atışları tertiplendi, mehteran-ı hümayun konserler verdi. Nişan ve nikâh merasiminin ardından damat namzedi Ali Paşa'ya, vezirlik rütbesinin yanında, sadrazam vekilliği vazifesi de tevdi edildi.

Fatma Sultan'ın düğünü, 16 Mayıs 1709 tarihinde biten nişan kutlamalarından sonra başladı. Düğünde ziyafetler ve donanmalar düzenlendi. Çeyiz ve gelin alaylarında kafesler ve tepsiler içinde taşınan mücevherler, gümüş fenerler ve cibinlikler büyük ilgi topladı. Ardından Fatma Sultan, Topkapı Sarayı'ndan alınarak, düğünü ve ikameti için ayrılan Eyüp'teki Valide Sultan Sarayı'na getirildi. Fatma Sultan'ın bindiği gümüş gelin arabası, hususen gözleri kamaştırmış ve oldukça dikkat çekmişti. 17 Mayıs günü ise Veliefendi Çayırı'nda cambaz gösterileri, akşamında Haliç'te salları üzerinde top ve fişek atışları vardı. Eyüp, günlerce süren mehter ve fasıl sesleriyle cınladı. 20 Mayıs'a kadar süren düğün, oldukça görkemli geçti. Fatma Sultan henüz bulûğ çağına girmedikleri için evlilik hayatı "surî", yani sembolik/göstermelik düzeyde kaldı. Düğünden dört yıl sonra Ali Paşa, veziriazamlık makamına terfi etti. Kendisi için Salacak'ta muhteşem bir saray inşa ettirdiği Fatma Sultan ile tam bir izdivaç gerçekleştiremeden, 1716'da Avusturyalılarla yapılan Petervaradin Savaşında şehit düştü.

1717-1718'de İstanbul'da bulunan İngiltere büyükelçisinin eşi Lady Montagu, anılarında Ali Paşa'nın eşine yaptırdığı bu sarayı görmüş, gezmiş ve ihtişamı karşısında kelimenin tam anlamıyla büyülenmiştir. Mimarî özellikleri, uygulanan tezyinat ve estetik zenginliği hakkındaki izlenimlerini yine hatıralarında hayranlıkla aktarmıştır.

Fakat 1730'da patlak veren Patrona Halil İsyanı ile bu huzur ve saadet yılları kesintiye uğradı. Patrona Halil ve adamları, önce babası Sultan Ahmed'i tahttan alaşağı ettiler, ardından da -malesef- kocası Damat İbrahim Paşa'yı katlettiler. Fatma Sultan'ın da mal varlığına el koydular ve onu eski saraya gönderdiler. Yaşadıklarına çok kederlenen Fatma Sultan hastalandı. Bunun üzerine, yeni padişah I. Mahmud, Çırağan Sarayı'nda ikamet etmesine izin verdi. Nihayetinde, zuhur eden felaketleri narin dimağına sığdıramayan, hadiselerle daha fazla dayanamayan Fatma Sultan, 4 Ocak 1733'te, 29 yaşındayken, fani âleme veda etti. Cenazesi, Yeni Cami haziresine defnedildi. Keder ile sevincin, mutluluk ile ıstırapın, ihtişam ile sadeliğin hemhâl olduğu kısa bir hayat hikâyesinin kahramanı olan Fatma Sultan'ın, Sadrazam Damat İbrahim Paşa'dan, Mehmed ismiyle bir oğlunun olduğu; lakin onun da 1737'de vefat ettiği rivayet edilmektedir.

1727'de İbrahim Paşa Sarayı civarında, ismiyle anılan Fatma Sultan Camii'ni inşa ettiren Fatma Sultan, 1728'de ise Üsküdar'daki Cedit Valide Sultan Camii yanına Fatma Sultan Çeşmesi'ni yaptırdı. Ayrıca, sonradan kendi adıyla anılan Terzibaşı Piri Ağa Mescidi'ni onarttı. Kocası Damat İbrahim Paşa ile birlikte Üsküdar'da 20 çeşmelik bir su şebekesi tesis ettirdi. Yine eşiyle müştereken Şehzade Camii yakınına bir darülhadis, öğrenciler için odalar, sebiller ve kütüphane meydana getirdi. Babasının 1717'de temlik ettiği Valide Sultan Yalısı ve Vidos Bahçesi/Çiftliğini buralara vakfettiği sanılmaktadır.

ÇOCUKLARIMIZDA FİLİSTİN DUYARLILIĞI

▶ M. Emin KARABACAK

İsrail'in Filistin'e saldırıları olanca şiddetiyle devam etmektedir. İsrail; çocuk, kadın, yaşlı, okul ve hastaneleri vurarak Batılı devletlerin de desteğini arkasına alarak Filistin'de terör estirmektedir.

İsrail, Filistin halkının üzerine bomba yağdırırken bizler de sıcak evimizde, koltuğumuza uzanmış hem haber izliyoruz hem de elimizde Yahudi menşeli çayımızı, kahvemizi veya kolamızı içiyoruz. Bir taraftan da görüntüleri izledikçe İsrail'e beddua ediyoruz. Hatta elimizden gelse İsrail'i bir kaşık suda boğasımız geliyor ama ötesi yok, sadece sözde...

İsrail'i her konuda protesto edelim dediğimizde; "Edelim etmesine de..." diye kendimizce mazeretler ve bahaneler sıralıyoruz. Yani dilimiz farklı, elimiz farklı söylemektedir. Bizi Müslüman kanı akıtan İsrail'i protestoya götürmeyen iman, Yahudi mallarına hayır diyemeyen eller ve ayaklar cennete nasıl götürecektir, merak ediyorum.

Dilimiz İsrail'i protesto ederken ellerimiz İsrail'in cebini doldurmaktadır. Marketten alışveriş yapıyoruz, Yahudi mallarını alıyoruz. Temizlik malzemesinden tutun, içeceğine, yiyeceğine varıncaya kadar Yahudi mallarını tercih ediyoruz. Sebebini sorunca kaliteli diyoruz. Gerçi şu sıralarda marketlerde de Yahudi malları indirimde girmiş vaziyette. Keşke aldıklarımızın kalitesine gösterdiğimiz hassasiyeti Müslümanlığımızı yaşamada da göstermiş olsaydık. Ama ne yazık ki dilimiz İsrail'i protesto ederken elimiz Yahudi mallarını almaktan imtina etmiyor. Yani dilimiz farklı, elimiz farklı söylemektedir.

Yediğimiz içtiğimiz Yahudi malı fakat Yahudi'ye beddua ediyoruz. Ondan sonra, Filistin için yaptığımız duaları Rabb'imiz neden kabul etmiyor diye düşünüyoruz. Şu hadisin -tam olarak bizi anlatmasa da- bize bir şeylerin çağrışımını yaptırdığını düşünüyorum.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.); *"Bir kimse, Allah yolunda uzun seferler yapar da saç başı dağınık, toza toprağa bulanmış vaziyette ellerini gökyüzüne açar: Yâ Rabbi, yâ Rabbi diyerek dua eder. Hâlbuki onun yediği haram, içtiği haram, gıdası haramdır. Böyle birinin duası nasıl kabul edilir?"* buyurmuştur.

Dua etmeyelim demiyorum. Edelim, hem de çok... Bunun yanında yardım da edelim. Ancak dilimiz farklı, elimiz farklı söylediği zaman Rabb'imizin uyarısı ile karşılaşırız. Bizim bu durumumuz hakkında Cenab-ı Hak şöyle buyurmaktadır:

*"Ey iman edenler! Niçin yapmayacağınız şeyleri söylüyorsunuz? Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz Allah katında çok çirkin bir davranıştır. Bilin ki Allah kendi yolunda sağlam örülmüş bir duvar gibi kenetlenmiş saflar halinde çarpışanları sever."*², *"O gün, onların ağızlarını mühürleriz. İşleyip kazandıklarını bize elleri söyler, ayakları da şehadet eder."*³

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de *"Yüce Allah, kula bu gün şahit olarak nefsin ve kiramen kâtabin melekleri kâfidir, der ve sonra ağız mühürlenir ve azaları da dünyada neler yaptıkları"*

rını anlatır.”⁴ buyurmaktadır.

Rabb’imiz “Filistinli kardeşlerin için ne yaptın?” diye sorduğunda dilimiz farklı, elimiz farklı söylemesin. Sadece İsrail Filistin’e saldırdığı zaman değil her zaman Yahudi mallarına hayır diyebilen, özü sözü kaliteli Müslüman olmak gerekir.

Filistin konusunda çocuklarımızı daha duyarlı getirebilmek için;

Filistin meselesinin bir toprak meselesinden öte bir dava olduğunu bilelim. Bizim için önemli olan, davamıza ne kadar sahip çıktığımızdır. En azından, safımız belli olsun.

Filistin davasını sürekli gündemde tutmak adına sosyal medyada paylaşmaya devam edelim. Çünkü sosyal medyanın gücünü kimse inkâr demez. Tepkimiz ve desteğimizi “net” bir şekilde ortaya koyalım.

İsrail’e protestoyu sözde değil özde özellikle de mutfakta başlatalım çünkü aldığımız her Yahudi malının parası, Filistin’deki kardeşlerimize bomba olarak gidecektir. Bunun yanında, marketlerdeki indirimlere aldanmayalım. Bugün olduğu gibi, her zaman Yahudi mallarına hayır diyebilmeliyiz.

Filistinli kardeşlerimiz için aile içinde de farkındalık sağlayalım. Çünkü değişim ben’le başlar, aile ile devam eder. Onun için zulme tavrımız net olsun. Evimize ve mutfağımıza İsrail menşeli ürünleri sokmamalıyız.

Çocukların severek yedikleri birçok yiyecek ve içecek ne yazık ki Yahudi menşelidir. Farkındalık olması açısından bu konuda çocuklarımızı bilinçlendirelim. Aldığımız her Yahudi ürününün Filistin için bomba olacağını, bu bombaların da Filistinli çocukları öldüreceğini, anlayabilecekleri bir dille anlatalım. Bunun yerine, alternatif ürünler olan yerli ürünleri seçenek olarak sunalım. Buna

rağmen anlamayan olursa ya da almakta ısrar ederlerse tavrımızı da “net” olarak ortaya koyalım. Çocuklara “hayır” derken biz de kesinlikle alışverişte “Aaa, indirim varmış!” diyerek Yahudi mallarını alarak çocuklara olumsuz örnek olmamalıyız. Yani dilimiz farklı, elimiz farklı söylememelidir.

Filistinli kardeşlerimize çokça dua edelim. Ebû Saîd el-Hudrî (r.a.), Rasûlullah’ı şöyle buyururken işittim dedi: *“Kim bir kötülük görürse, onu eliyle değiştirsin. Şayet eliyle değiştirmeye gücü yetmezse, diliyle değiştirsin. Diliyle değiştirmeye de gücü yetmezse, kalbiyle düzeltme cihetine gitsin ki bu, imanın en zayıf derecesidir.”*⁵

Çocuklarımıza Filistin için de dua etmesini öğretmeliyiz. Peygamber Efendimiz; *“Dua, müminin silahı, dinin direği, göklerin ve yerin nurudur.”*⁶ buyurmuşlardır. Çocuklara bu silahı zalimler için beddua, Filistinli mazlum çocuklara yardım için de dua olarak fazlasıyla kullanmalarını öğretmeliyiz.

Unutmayalım ki İsrail zalimliğiyle, Filistinli kardeşlerimiz mazlumluğuyla imtihan edilirken bu süreçte biz ve çocuklarımız bu imtihanın neresindeyiz diye düşünmemiz, bizim de çocuklarımızla birlikte imtihanda olduğumuzu unutmamamız gerekir.

Dipnot

1. Müslim, Zekât, 65
2. 61/Saff, 2-4.
3. 36/Yasin, 65.
4. Tâc, V, 372.
5. Müslim, İman, 78.
6. Hâkim, Müstedrek, I/492.

ÂSİM BİN SÂBİT (R.A.)

► N. Nida DURAN

Hazreti Âsım (r.a.), Müslüman olduktan sonra hiçbir müşrike dokunmamaya ve müşriklerden hiçbirini de kendine dokundurmayaya karar vermişti. Bu kararında sabit olması için de devamlı olarak Cenâb-ı Hak'a iltica edip yalvarıyordu.

Hiz. Âsım, Bedir Savaşı'na katılmış ve müşriklerin ileri gelenlerinden birçoğunu öldürmüştü. Uhud Savaşı'ndan sonra Adel ve Kare Kabilelerinden bir cemaat gelerek Rasûlullah'tan, kendilerine İslâm'ı öğretecek bir heyet gönderilmesini istemişlerdi. Rasûlullah, Âsım'ın kumandasında onlara bir heyet gönderdi. Ancak gelen kimselerin niyeti bozuktur. Müslümanları bir tuzağa düşürüp Mekk'e müşriklerine satacaklardı. Recî mevkiine geldiklerinde elleri kılıçlı bedeviler etraflarını sarıverdiler.

"Biz sizi öldürmek istemiyoruz. Niyetimiz sizi Mekkelilere satıp mükâfat elde etmektir. Teslim olun." dediler. Hiz. Âsım ve arkadaşları, bu zalim müşriklere nasıl güvenebilirlerdi ki? Âsım onlara hitaben:

"Ben, müşriklerin himayesini hiçbir zaman kabul etmemeye yeminliyim. Vallahi ben kâfirlerin himayelerine ve sözlerine kanarak inmem ve kâfirlere asla teslim olmam!" dedi.

Bilahare "Allah'ım! Peygamber'ini durumumuzdan haberdar et!" diyerek müşriklere ok atmaya başladı. Ok attığı sırada da, "Ölüm hak, hayat boş ve geçicidir. İnsanlar er geç Allah'a rücu edicidir. Eğer ben sizinle çarpışmazsam, anam beni yitirsin!" diyerek şiirler söylüyordu. Âsım bin Sâbit'in ok çantasında yedi ok vardı. Attığı her ok müşriklerden birini öldürdü. Oku tükenince, müşrikleri mızrağıyla

la delik deşik etti. Mızrağı kırılınca da kılıcını sıyırdı. Kılıcının kınını kırıp attı:

"Allah'ım! Ben, günün başında, Senin diniyi korudum. Sen de, günün sonunda benim etimi koru! Cesedime müşrikleri dokundurma!" diyerek dua etti.

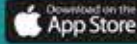
Lihyanoğulları, aralarında Âsım bin Sâbit olmak üzere, yedi kahramanı okla vurup şehit ettiler.

Müşrikler, Hiz. Âsım'ın başını kesip Sa'd b. Şüheyd'in kızına götüreceklerdi. Çünkü Hiz. Âsım, Bedir'de bu kızın müşrik babasını öldürmüştü. "Sülâfe" ismindeki kız da ancak Âsım'ın başının kesilip kendisine getirilmesi hâlinde mükâfat vereceğini vaat etmişti.

Hüzeylli müşrikler koşarak gelip Hiz. Âsım'ın başını kesmek istediler. Ancak Hiz. Âsım'ın etrafında birden bir arı topluluğu zuhur etti. Cesede yaklaşanların yüzlerine yapışıyor ve onları tedirgin ediyor, böylece müşriklerin cesede yaklaşmasına mâni oluyordu. Sonunda müşrikler:

"Neyse, akşam olsun. Arılar gittikten sonra gelip başını keseriz!" dediler. Akşam vakti olunca Cenâb-ı Hak, hiç yoktan bir yağmur yağdırdı; yağmurla gelen sel, Âsım bin Sâbit'in cesedini götürdü. Müşrikler arzularına ulaşamadılar.

Cenâb-ı Hak, sağlığında Âsım'ın cesedini müşriklerin hışmından muhafaza ettiği gibi, şehit olunca da mübarek cesedini korumuştur. O, müşriklere dokunmadığı gibi, müşrikler de ona dokunamadılar. Allah, duasını kabul etmişti.

Nasihat Takvimi Mobil Uygulamasını Android ve iOS için indirebilirsiniz.

Nasihat Takvimi

ARTIK CEBİNİZDE!

NASİHAT TAKVİMİ

Nasihat Yayınları tarafından hazırlanan Nasihat Takvimi'ni mobil telefonunuzdan takip edebilirsiniz.

- Namaz Vakitleri
- Bilgilendirici İçerikler
- Tebrik Kartları
- Dini Gün ve Geceler
- İmsakiye
- Kible Bul

El Mâcid

Şanı Yüce, Kerem ve Müsamahası Bol Olan

El-Mâcid, Yüce Allah'ın güzel isimleriyle ilgili olarak Tirmizî'nin rivâyetinde geçmektedir. el-Mâcid, Cenâb-ı Hakk'ın rahmet ve cömertliğinin çokluğuyla birlikte, kudretinin kemâline delâlet eder. Mutlak mâcid, Allahu Teâlâ'dır. Bu sebeple, O'nun bir ismi olan el-Mâcid; şan ve şeref sahibi, hayrı, ihsanı, keremi, lütfu ve müsamahası bol olan anlamındadır. "Gerçekten, Rabb'imizin şanı yücedir." Allah cömerttir, cömert olanı ve güzel ahlâk sahibini sever. Düşük ahlâktan nefret eder. Kur'ân ve sünnette, O'nun el-Mâcid isminin tecellileri değişik alanlarda anlatılır. En çok da kullarına olan ihsân ve lütfunda kendini gösterir. Yüce Allah'ın asî ve günahkâr kullarına hilmîyle muamele etmesi, onların günahlarını örtmesi veya isyan ehlinin günahlarını bağışlaması O'nun el-Mâcid oluşundandır. El-Mâcid, kullarını maddî ve manevî anlamda doyuran, itminana ulaştıran demektir. El-Mâcid, şan ve şeref sahibi demektir. İşte, Yüce Allah'a inanan ve O'nun indirdiği ilâhî öğretiyi yaşam kılavuzu haline getirenler de bu şereften nasiplenmiş olurlar. Çünkü şerefli Kur'ân, O'nun sözüdür. İçerdiği dünyevî ve uhrevî keremler, ona inanan ve onu hayat düsturu edinen kimseleri yüceltir ve şerefendirir. Bu ümmet, Kur'ân'ı salt lafza indirgediği ve onun ihtivâ ettiği ilâhî mesajları hayata taşımadığı zamandan beri önderliği kaybetmiştir.

Bugün ümmetin hâli, pürmelâl... Sahabeden Ebu Sevban (r.a.) anlatıyor: "Efendimiz, sohbet esnasında, 'Bir zaman gelecek, obur kimselerin çanağa eğilip toplandıktan gibi, diğer milletler de her cihetten sizin aleyhinizde toplanıp birleşecekler. Hâliniz nice olur?' buyurdu. Bizler, 'Yâ Rasûlallah, biz o gün sayıca az mıyız?' dedik. Peygamberimiz, 'Belki siz o gün çok olacaksınız, fakat siz sel suyunun taşıdığı çer çöp gibi dağınık olacaksınız. Düşmanlarınızın kalbinden korku çıkacak, sizin kalbinize ise vehn girecek.' Biz, 'Vehn nedir?' diye sorduk. Rasûlullah, 'Vehn; dünya hayatını sevmek, ölümü hoş görmemektir' buyurdu. Tam da dünyevîleşmenin adı, bu. Bugün, halkı Müslüman olan ülkelerdeki durum tam da bu.

Yaklaşık bir buçuk milyar geçmiş koskoca bir İslâm âleminin her tarafından iniltir geliyor bugün. Gözyaşı, ölüm, vahşet kol geziyor bütün köşelerinde. Çocuklar yetim, kadınlar dul ve sahipsiz. Binlerce Müslüman, mülteci konumuna düşürülmüş vaziyette. Ümmet, imamesi kopmuş tespih taneleri gibi, sağa sola savrulmuş vaziyette. İslâm coğrafyalarında devam eden bu acıların dinmesi gerekir. Artık, Müslümanlar her türlü zâlim, fasık ve inkârcının hedef tahtası olmaktan kurtulmalıdır. Onun için yeni bir bilgi, yeni bir anlayış ve yeni bir fikhî bakışa ihtiyacımız vardır.

KUL HÂLİ

Gül sararıp solduğunda
Bülbül pervaz vurmaz imiş.
Dostu iyi olduğunda
Yol insanı yormaz imiş.

Kibrin kalesini yıkan,
Şefkat çirasını yakan,
Gönül nazarıyla bakan
Kulda kusur görmez imiş.

Hep şahlanmaz zulmün atı,
Kesilir bir gün tåkâtı.
Zalimlerin saltanatı
İlelebet sürmez imiş.

Gurbet yolu gözleyenin,
Gece gündüz özleyenin,
Yürek yurdu sızlayanın
Âhûzânı durmaz imiş.

Aşk ehlinin derdi derin
Ne merhem ne ilaç verin.
Tabip aşka düşenlerin
Yarasını sarmaz imiş.

Kanma seher yellerine
Götürür yad ellerine.
Şu feleğin hâllerine
Akıl fikir ermez imiş.

Ahmet Sami BENLİ